

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202910
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119202910.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovu v spore žalobkyne: I. I., L.. XX.X.XXXX, P. J. C. Š. XXX, XXX XX G.Š., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.749,37 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 3.749,37 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.2.2019 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.749,37 eura na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 17C/413/2015 o vydanie bezdôvodného obohatenia bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy., zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Primerané finančné zadostučinenie preto požaduje vo výške 3 749,37 eura, čo predstavuje polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že „žalobkyni žiadny nárok na základe ňou uvádzaných skutočností nevznikol, tvrdí porušenie spotrebiteľských práv, ktoré si musel brániť v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie v konaní rozhodol o tom, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie a nahradiť trovy právneho zastúpenia, následne tento rozsudok Krajský súd v Prešove ako odvolací súd potvrdil. Označené ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. (ktorého aplikáciu popiera ako neprípustnú pre porušenie zákazu retroaktivity) vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Podľa citácie odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v žalobe bolo ale rozhodnuté na základe záveru o neplatnosti zmluvy na základe všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 37 ods.1 a § 40 ods. 1), a nie ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa a ich porušenia. Z podanej žaloby nevyplýva, aké konkrétne ustanovenie bolo porušené. Podotkol, že že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 08.04. 2005. Namietá aj právnu stránku veci, nakoľko v čase uzavretia zmluvy č. 47136-76004 ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. nejestvovali, čiže žalobkyňa sa dovoľáva aplikácie ustanovenia na skutkové okolnosti existujúce pred

jeho účinnosťou. Zákon č. 250/2007 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 01.07.2007. Poukázal tiež na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadosťučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadosťučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobkyne malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedených rozhodnutí, ale s výrazným časovým odstupom. Vyššie uvedenými skutočnosťami deklaruje žalovaný to, že na strane žalobkyne nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie.“

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17C/413/2015 ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil, že:

4. Dňa 14.10.2015 podala žalobkyňa na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá sa viedla pod sp.zn. 17C/413/2015.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 8.2.2016 č.k. 17C/413/2015-49 súd rozhodol tak, že „I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 7.498,74 EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z priznanej istiny do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku od 23. 1. 2016 do zaplatenia.

6. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26.6.2017 č.k. 18Co/110/2016-87 potvrdil prvoinštančný rozsudok.

7. Na dovolenie žalovaného uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.10.2018 č.k. 1Cdo/238/2017-108 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.júna 2017, sp.zn. 18Co 110/2016 zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.1.2020 č.k. 18Co/173/2018-137 rozhodol súd tak, že potvrdil rozsudok.

9. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že „zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 47136-76004 vyplýva, že bola podpísaná dňa 8. 4. 2005 a v časti B - Revolvingová pôžička sú údaje ods. 1 - 144.000, ods. 2 - 36, ods. 3 - 4.000, ods. 4 - 26,43, v časti C - Revolving sú nasledovné údaje: ods. 1 - 96.000, ods. 2 - 25,16, v časti D - Úverový limit je údaj: ods. 1 - 192.000. Časť E - Zmluvná odmena obsahuje údaj: ods. 1 - 72.000, ods. 2 - 47.040. Časť F - Poplatok obsahuje údaj ods. 1 - 1.500. Časť G - Zápočet obsahuje údaj 25.005. Časť H - Typ zmluvy o revolvingovej pôžičke obsahuje údaj ods. 1 bonus. Na druhej strane sú údaje zmluvné dojednania písané v 100 stĺpcových 4 kolonkách, ktoré sú podpísané dňa 8. 4. 2005 žalovanou. Obsah týchto zmluvných dojednaní je absolútne nečitateľný pre drobné písmo a nečitateľnú tlač. Čitateľné sú len nadpisy, predmet zmluvy, revolving, zmluvná odmena, práva a záväzky, odmena, započítanie, záverečné ustanovenia. Vzhľadom na nečitateľnosť textu súd konštatuje, že obsah zmluvných podmienok je nečitateľný, nezrozumiteľný pre jeho formu, v dôsledku čoho nie je možné ani zistiť obsah dojednaní.

Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že zmluvu so žalovaným uzatvorila tým spôsobom, že jej žalovaný poslal na jej adresu tlačivo ako žiadosť o uzatvorenie spotrebiteľského úveru, ktoré vypísala, vrátila ho späť a dostala od žalovaného peniaze priamo na účet. Žiadala pôžičku vo výške 30.000,- Sk a túto jej žalovaný zaslal. Zmluva, ktorú podpisovala so žalovaným neobsahovala všetky vyplnené údaje. Suma 30.000,- Sk sa však v zmluve nenachádza, nepamätá si, ktoré údaje boli vyplnené. Uvedeným kolonkám v zmluve nerozumela, k tomu nedostala od žalovaného nijakú príručku, len dostala poslané peniaze vo výške 30.000,- Sk na jej účet, č. účtu, na ktorý mala splácať mesačné splátky po dobu 3 rokov. Po roku splácania jej žalovaný automaticky poslal revolving vo výške 1.625,17 EUR, o ktorý ani nežiadala, tieto peniaze jej prišli na účet. Naďalej splácala splátky a pretože s jednou splátkou bola v omeškani, žalovaný hneď nariadil vykonávanie zrážok z jej mzdy a tieto jej zrážal priamo zamestnávateľ až do doby, ktorú určil žalovaný. Aj keď sa domáhala u mzdovej účtovníčky, aby zrážky boli ukončené, ona jej tvrdila, že zrážky musí vykonávať, až kým nedostane od žalovaného oznámenie, že dlh je vyrovnaný. Takto uhradila vyše 10.000,- EUR. V júni 2015 sa obrátila na Združenie na ochranu občana spotrebiteľa, kde bola podaná žiadosť o preverenie splátok, na ktorú žalovaný reagoval v septembri 2015 a až z týchto podkladov zistila, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný jej vtedy zaslal kópiu zmluvy a splátkový kalendár s históriou platieb. Inú zmluvu ako tú, ktorú jej žalovaný takto zaslal v takejto

nečitateľnej forme k dispozícii nemala. Žalovaný ju s obsahom zmluvy neoboznámil, ani so zmluvnými podmienkami a vyplneným položkám pod písm. B - H nerozumela. Pokiaľ ide o zrážky zo mzdy, tieto jej boli vykonávané vo výške 132,78 EUR mesačne a bola v tom vedomí, že je v tom započítaná aj zmluvná pokuta. O tom, či bola vôbec dojednaná zmluvná pokuta zo zmluvných podmienok nevie zistiť. Zmluva o revolvingovej pôžičke je neurčitá, jednotlivým kolonkám nezodpovedajú údaje, zo zmluvy nevyplýva, prečo žalovanému vyplatila 10.000,- EUR, keď jej bol poskytnutý úver vo výške 144.000,- Sk, ktorý nezodpovedá ani sume 5.000,- EUR. Výška RPMN z tejto zmluvy nie je zrejmá, nie je zrejmé, z akej výšky vychádzal žalovaný, pretože pri týchto kolonkách nie je uvedené percento a nemožno teda k jednotlivým kolonkám pripojiť tento údaj.

10. Súd právne v rozsudku konštatoval, že „z predloženej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 47136-76004 podpísanej dňa 8. 4. 2005, že druhá strana tejto zmluvy je absolútne nečitateľná pre drobné a rozmazané písmo, takže ani súd sa nemohol oboznámiť s obsahom zmluvných podmienok, ktoré mali byť predmetom zmluvných dojednaní na druhej strane zmluvy.

Žalobkyňa dostala od žalovaného k dispozícii len takúto nečitateľnú zmluvu s tým, že čitateľná je len prvá strana zmluvy, kde sú však uvedené údaje tak, ako vyššie uviedol súd. Je pravdivá argumentácia žalobkyne, že tieto údaje sú pre ňu nezrozumiteľné a neurčité, lebo pod písm. B - H sú uvedené len čísla, ktoré je potrebné zaraďovať pod zmluvné dojednania na druhej strane, ktorá je však nečitateľná. Súd konštatuje, že táto zmluva je neurčitá a nezrozumiteľná v dôsledku nečitateľného textu, teda z dôvodu nedostatku písomnej formy a v zmysle § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka je takáto zmluva neplatná.

11. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že zo strany žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie a túto skutočnosť potvrdil aj odvolací súd, keď konštatoval, že pokiaľ ide 10-ročnú objektívnu premičiacu dobu, žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Je dôvodné preto predpokladať, že minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z. z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Zákon č. 258/2001 Z. z. platný a účinný už od 01.10.2001 už od jeho prvej účinnosti obsahoval povinnosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 5 a to uvádzať v zmluvách úroky a poplatky, inak veriteľ od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluva bola uzavretá v roku 2005, tzn. už v štvorročnej dobe podnikania žalovanej v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov v prípade absencie uvedenia úrokov a poplatkov. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Profesionál v poskytovaní úverov pokiaľ neuviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel vedieť, že tým spôsobom bude inkasovať od žalobkyne úroky, na ktoré nemá právo. Ak tieto úroky napriek tomu inkasoval, musel si byť vedomý, že sa na úkor žalobkyne obohacuje.

Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy, ktorý nerešpektoval ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipovala žalovaný a predložil ho na podpis žalobkyne, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premičiacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

12. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že „v tom čase pracovala v detskej nemocnici s príjmom okolo 500 eur, manžel bol nezamestnaný, mali dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Nemala finančné prostriedky, preto požiadala o tento úver. Dovtedy so žalovaným žiaden zmluvný vzťah nemala, ani

nevedela o revolvingových úveroch, čo to vlastne je okrem toho jedného kontaktu, že podpísala túto zmluvu, žiaden iný kontakt už potom so žalovaným nemala. Išlo o to, že jej zakaždým keď som zaplatila určitú sumu, prišla jej na účet ďalšia suma, len jej oznámili SMS, že jej bol schválený ďalší revolving a platila tieto splátky. Už potom keď dlhý čas splácala tento úver a zakaždým mala pocit, že by to už malo byť splatené, tak som v roku 2015 vyhľadala HOOS, kde jej bolo povedané, že už je to dávno všetko preplatené a že už ďalšiu sumu nemá platiť. Z tohto dôvodu teda aj požiadala Advokátsku kanceláriu JUDr. Šafranka, aby ju zastupoval v konaní, kde v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo zistené, že žalovaný jej má toto bezdôvodné obohatenie vydať. Po právoplatnosti rozsudku jej aj bola táto suma vyplatená. Žiaden iný zmluvný vzťah so žalovaným nemala. V tomto čase vzhľadom na zlú finančnú situáciu v rodine, mala zmluvný vzťah aj s Pohotovosťou, mala odtiaľ úvery, aj ohľadom týchto úverov sa viedli konania na tunajšom súde. Toho času sa vedie konanie o primerané finančné zadostučinenie v dôsledku súdneho sporu, v ktorom spore s Pohotovosťou bola úspešnou.“

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

14. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.749,37 eura v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/413/2015.

15. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

17. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/413/2015 žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva, pretože aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka na zmluvné spotrebiteľské vzťahy je prioritná a základná a zákon o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za lex specialis voči Občianskemu zákonníku.

18. Ďalej súd poukazuje na to, že konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo vedené pod sp.zn. 17C/413/2015 a súd pojednával o právnom vzťahu, ktorý vznikol na základe návrhu zmluvy v roku 2005, avšak ako vyplýva aj z predložených dôkazov, ktoré boli predložené k tomuto právnomu vzťahu, tento právny vzťah pokračoval až následne do roku 2012, kedy podľa oznámenia zo dňa 14.9.2015 bola zaplatená posledná splátka, to znamená, že do 13.7.2012 predmetný právny vzťah 7 rokov existoval a na základe neho aj žalovaná strana od žalobkyne prijímala plnenia. Ako sa v skoršom konaní 17C/413/2015 ukázalo, tieto plnenia boli nezákonnými plneniami, boli plneniami z titulu bezdôvodného obohatenia a pokiaľ aj súd v konaní riešil 10-ročnú premičiacu lehotu a priklonil sa k tomuto názoru, že v danom prípade nárok nie je premičaný a tento nárok aj priznal, súd mal za to, že je viazaný týmto právnym posúdením veci aj rozsahom porušenia práva, ktoré v predmetnom konaní bolo zistené.

19. Z tohto dôvodu teda ak žalovaná strana namieta aplikáciu ustanovení zákona, v ktorom neboli platné v čase uzavretia zmluvného vzťahu, súd poukazuje na to, že v čase, kedy predmetné ustanovenia zákona existovali, teda od 1.7.2007, právny vzťah stále existoval a žalovaný sa nemôže brániť voči tvrdeniu, že z tohto právneho vzťahu nie je možné žiadať primerané finančné zadostučinenie. Nebráni tomu žiadna právna úprava, ani výklad zákona, ktorý podopretý judikatúrou súdov považuje bezdôvodné obohatenie v spotrebiteľských vzťahoch na úkor spotrebiteľa za závažný zásah do jeho občianskych práv. Toto bezdôvodné obohatenie bolo zistené, bolo deklarované a bolo aj konštatované a judikované rozhodnutiami súdov. Súd teda má za to, že základ nároku je v každom prípade daný a nestotožňuje sa s námietkou žalovanej strany.

Čo sa týka výšky, ktorú odvádza žalobkyňa od sumy priznaného finančného zadosťučinenia, vzhľadom na charakter tohto sporu a závažných porušení spotrebiteľskej legislatívy, súd považuje výšku tohto finančného zadosťučinenia ako polovicu sumy za o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť za preukázanú a v celom rozsahu dôvodnú a návrhu v celom rozsahu vyhovel.

20. Súdu neuniklo ani to, že žalovaný napriek judikovaným porušeniam spotrebiteľského práva vôbec neprejavil žiadnu mieru prijatia zodpovednosti za tento stav.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Súd ustalaťuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).